

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Katten, eller Kiærligheds Triumf

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714657088/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ved Demant-Porten. Siger Milton sandt —
 (Og jeg veed ikke, hvad han vandt
 Ved her at lyve) Satan selv en smule
 Perplex og heed om Dret blev den Gang
 Han hørte denne Helved-Scylla sang,
 Og havde Nøie med sin Stræk at fiule,
 Da hun sig reiste fra det Sted, hvor hun er sat,
 Og med et Brøl, som alle Helved-Gruber
 Igentog, spyede Jid og Gift af alle Struber —
 Et anderledes var at stue denne Kat.

Men jeg, som sagt, var helt. Og skændt jeg vel, som
Fanden,

forfippet blev, saa tumled jeg dog ei,
 Som ofte før, paa Gulvet; men, som Manden,
 Som Hellen sad jeg fast, og gif ei meer min Dei.

See! det var Kraften af dit Smil, Zemire!
 At jeg vel blev en lille smule bleg,
 Og glemte Lyden reent af Solens Lir,
 Og Sphærerens Concert, og Guders Blifke,
 Og af den hele Himmel-Eeg;
 Og at jeg i de første Dieblifke
 Saae ikke meget synderligt
 Til Erter, Fingerbøller, eller sligt —
 Det negter jeg aldeles ikke.
 Mig syntes tværtimod, at alt blev ganske fort —
 Zemire saa jeg som en Soel i Natten;
 for Resten saa jeg ikke stort;
 Thi alt det øvrige var rullet bort,
 Saa nær som — Katten.
 Jeg var desuden allerede før,
 Som man har seet, i Hovedet lidt ør.

Imidlertid, saa længe dette varte,
 Zemires Omfarg ingen Nøie sparte